

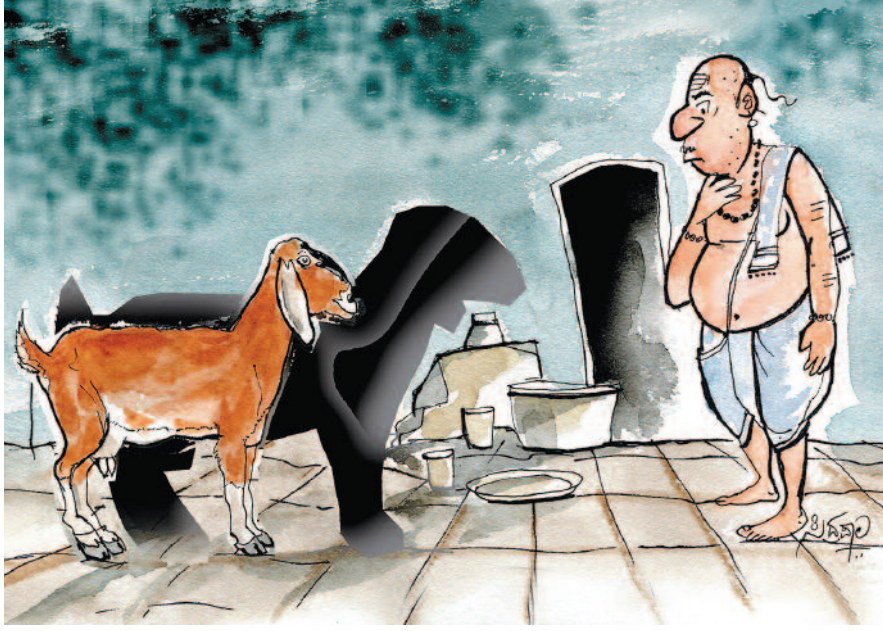

ಎರಡನೆಯ ಹಿಂಡತಿ

ಹಿಂದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಆತ ಒಂದು ದಿನ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ನೋಡು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮನೆ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ಉಂಡ ಮೇಲೆ ಊಟ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನು ಮೇಕೆಯಾಗುತ್ತೀಯೆ' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ಆ ಬಗೆಗೆ ತಾವು ಚಿಂತಿಸದಿರಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಳಾಗಿರುವೆ' ಎಂದಳು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಸುಖಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರಲು ಮೂರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಆದರು.

ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅನ್ಯಕಾರ್ಯ ನಿಮಿತ್ತ ಪರವೂರಿಗೆ ಹೋದ. ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಕಳೆದರೂ ಆತ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ ಪಾಪ! ಹೆಂಡತಿ ಕಾದು ಕಾದು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿ, ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನತೊಡಗಿದಳು. ಆಕೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನುಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೇಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಳು. ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ ತರುವಾಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ನೋಡಿದರೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಕೆಯೊಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಕೂಡಲೆ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಂದುಗಡೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳೂ ಚಿಕ್ಕವು. ಅವರನ್ನು ಸಲಹುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮದುವೆಯಾದನು. ಬರುವಾಗಲೇ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆತಂದಳು. ಆಕೆ ತಮ್ಮನ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಿದಳೇ ಹೊರತು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಕೊಡದೆ ಹಿಂಸಿಸಿದಳು. ದಿನೇ ದಿನೇ ಮಕ್ಕಳು ಕೃಶರಾಗಿ, ಧೈರ್ಯಗುಂದತೊಡಗಿದರು. ಇದು ಮೇಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳ ಬಗೆಗೆ ಕನಿಕರವುಂಟಾಯಿತು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹೆತ್ತ ಕರುಳಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ದಿನ ಅದು 'ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮಗೆ ಹಸಿವಾದಾಗ ಒಂದು ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೈ ಮುಟ್ಟಿದರೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂದಿತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು. ಅವು ಕೇಳಿದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳು ದೊರೆತು ಅವರು ಅಂದು ಋಷಿಯಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಆರೋಗ್ಯ ಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸತೊಡಗಿದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಮಲತಾಯಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿದುಹೋಯಿತು.

ಅವಳು ಮಕ್ಕಳ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣೆಡುವಂತೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ತಾಕಿತು ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಆತ ಅದರ ರಹಸ್ಯ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಿದ. ಕೂಡಲೆ ಅವಳು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಹಲ್ಲು ಮಸೆದಳು. ಏನಾದರೂ ಸರಿ ಆ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಸಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು.

ಕೂಡಲೆ ಆಕೆ ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯನೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದಳು. ಅಂದು ಸಂಜೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಆಕೆ ತನ್ನ ತಲೆ ಕೆದರಿಕೊಂಡು ನರಳುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ತಕ್ಷಣ ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದ. ಆತ ಆಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಆಕೆಗೆ ಗಹನವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿದೆ. ಇದು ಶಮನವಾಗಲು ಮೇಕೆಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ಆಕೆ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಡವನಾಗಿದ್ದು, ಬೇರೆ ಮೇಕೆ ತರಲು ಅವನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆತ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಈ ವಿಚಾರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಬಂದು ಮೇಕೆಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಕೆ, 'ಮಕ್ಕಳೇ ಏನೇ ಆದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನನಗೂ ಈ ಮೇಕೆಯ ಜೀವನ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಬಗೆಗೆ ಚಿಂತಿಸದಿರಿ. ನನ್ನ ಸಾವಿನ ನಂತರ ನನ್ನ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಡಿ. ನಿಮಗೆ ಹಸಿವಾದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೋರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ. ನಿಮಗಿಷ್ಟವಾದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ' ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯುಕ್ತಿಸು. ದುಃಖದಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಒಬ್ಬ ಕಟುಕನೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆತ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದು

ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಬೇಯಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ತಿಂದು ತೇಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದಳು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮಕ್ಕಳು ಮೇಕೆಯ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಬಂದು ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟರು. ಹಸಿವಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಮಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದ ತಿಂಡಿ ಊಟ ಕೇಳಿ ಪಡೆದು ತಿಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡತೊಡಗಿದರು.

ದಿನಗಳು ಉರುಳಿದವು. ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಗಸೆಯಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವಳ ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉಂಗುರ ಕಳಚಿಬಿದ್ದು ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಹೋಯಿತು. ಮುಂದೆ ಆ ಉಂಗುರವನ್ನು ಮೀನೊಂದು ನುಂಗಿತು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಮೀನನ್ನು ಬೆನ್ನೊಬ್ಬ ಹಿಡಿದು ಅರಮನೆಯ ಬಾಣಸಿಗನಿಗೆ ಮಾರಿದ. ಆತ ಮೀನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಉಂಗುರ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೆ ಆತ ಅದನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾಜ ಡಂಗೂರ ಹೊಡೆಸಿದ 'ಯಾರಾದರು ಉಂಗುರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ರಾಜನನ್ನು ಬಂದು ಕಾಣಬೇಕು' ಎಂದು. ಅಂತೆಯೇ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗಳು ಅರಮನೆಗೆ ಉಂಗುರ ಪಡೆಯಲು ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾದನು. ಮುಂದೆ ಅವರೇರ್ವರೂ ಅದ್ಭೂತಿಯಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಗಿ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು.

-ಜಿ. ಬಸವರಾಜಪ್ಪ, ಮೈಸೂರು